

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/60/2016
Identifikačné číslo spisu: 1205207130
Dátum vydania rozhodnutia: 22.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Edita Bakošová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1205207130.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne TSP, s. r. o., so sídlom v Tvrdošíne, Hviezdoslavova 118, IČO: 36 402 567, zastúpenej JUDr. Jozefom Polákom, advokátom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1718, proti žalovaným 1/ DROTA s. r. o, so sídlom v Bratislave, Ivánska cesta 10, IČO: 35 879 068, zastúpenej JUDr. Ing. Petrom Várgom, advokátom v Bratislave, Štefánikova 15, 2/ BRICOLER s. r. o., so sídlom v Bratislave, Ivánska cesta 10, IČO: 45 968 373, 3/ CSI FINANCE S.A., so sídlom Rue Goethe 1, L-1637 Luxemburg, Luxembursko, IČO: B 94813, žalovaní 2/ a 3/ zastúpení advokátskou kanceláriou STEINIGER | law firm, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Jasovská 17, IČO: 47 238 135, o uspokojenie pohľadávky, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 16 C 75/2005, o dovolaní žalovanej 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. augusta 2014 sp. zn. 6 Co 507/2014 v spojení s jeho opravným uznesením z 9. októbra 2015 sp. zn. 6 Co 507/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II uznesením z 22. mája 2014 č. k. 16 C 75/2005-566 v spojení s jeho opravným uznesením z 2. júla 2015 č. k. 16 C 75/2005-632 rozhodol, že konanie voči žalovanej 1/ nezastavuje. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa na pojednávaní konanom 20. februára 2014 zobrala žalobu proti žalovanej 1/ v celom rozsahu späť z dôvodu, že žalovaná 1/ už nie je vlastníkom nehnuteľností, z výťažku z predaja ktorých požaduje uspokojenie svojej vykonateľnej pohľadávky. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil § 96 ods. 1, 2, 3 O.s.p., vecne tým, že bolo potrebné zohľadniť argumentáciu žalovanej 1/, že výsledok predmetného sporu v prípade úspechu žalobkyne by voči nej privedil následné uplatňovanie finančných nárokov, pretože žalovaní 2/, 3/ neboli účastníkmi právnych vzťahov medzi žalovanou 1/ a JSTR 2000, s. r. o., od ktorej ona nadobudla nehnuteľnosť.

2. Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobkyne uznesením z 27. augusta 2014 sp. zn. 6 Co 507/2014 v spojení s jeho opravným uznesením z 9. októbra 2015 sp. zn. 6 Co 507/2014 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že konanie voči žalovanej 1/ zastavil. Uviedol, že žalobkyňa sa domáha

priznania oprávnenia požadovať uspokojenie svojej vykonateľnej pohľadávky, ktorú má voči svojmu dlžníkovi M.B.M.B. s. r. o., z výťažku predaja predmetných nehnuteľností. Spoločnosť M.B.M.B. s. r. o. previedla vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam na spoločnosť JSTR 2000, s. r. o., tá následne na žalovanú 1/ a v priebehu konania žalovaná 1/ na žalovanú 2/. Ak žalobkyňa vzala žalobu proti žalovanej 1/ späť z dôvodu, že táto počas konania stratila vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam, žalovaná 1/ nemá vážny dôvod pre nesúhlas so späťvzatím žaloby v zmysle § 96 ods. 2 O.s.p., pretože rozhodnutie vo veci samej sa vzhľadom na znenie žalobného petitu jej práv žiadnym spôsobom nedotkne a v prípade úspechu žalobkyne v spore žalovaná 1/ nebude povinná vo vzťahu k žalobkyni nič plniť. Hypotetická možnosť budúceho uplatňovania práv zo strany žalovaných 2/ a 3/ proti žalovanej 1/ je samostatným nárokom nesúvisiacim a nezávislým na tomto spore a nemôže prelomiť zásadu oprávnenia žalobkyne disponovať so svojou žalobou, a to aj vo forme späťvzatia. Uviedol, že namietané dôvody nesúhlasu žalovanej 1/ so späťvzatím žaloby proti nej nie je možné považovať za vážne dôvody nesúhlasu v zmysle § 96 ods. 2 O.s.p. a nebol preto dôvod pre nepripustenie späťvzatia návrhu.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalovaná 1/ dovolanie s návrhom na jeho zrušenie z dôvodu, že v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci). Namietala, že súd nesprávne interpretoval ustanovenie § 96 ods. 2 O.s.p. čo do vymedzenia pojmu vážnosti dôvodu, pre ktoré nemožno zastaviť konanie, pretože pri ich posudzovaní nevezal na zreteľ jednotlivé skutkové okolnosti prípadu a povahu uplatňovaného nároku a nezahodnotil možné dôsledky zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického stavu vzťahov medzi účastníkmi a dopad na ich postavenie s prihliadnutím na mieru ohrozenia ich práv a právom chránených záujmov. Odvolaciemu súdu vytykala nesprávne vysporiadanie sa s jej tvrdeniami o význame rozhodnutia v konaní pre následné právne vzťahy medzi ňou a žalovanými 2/ a 3/. Právne postavenie žalovaných 2/ a 3/ zhoršuje samotná skutočnosť, že neboli účastníkmi právneho vzťahu medzi ňou a JSTR 2000, s. r. o., od ktorej nadobudla vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam a v prípade úspechu žalobkyne by došlo zo strany žalovaných 2/ a 3/ k následnému uplatňovaniu finančných nárokov proti nej. Preto má právny záujem na zamietnutí žaloby a zastavenie konania by malo pre ňu vážny negatívny ekonomický dopad. Súdu tiež vytykala, že sa nesprávne vysporiadal s jej tvrdeniami k argumentácii žalobkyne o priamej danosti exekučného titulu bez meritórneho rozhodnutia v tomto konaní. Podľa jej názoru žalobkyňa nie je oprávnená požadovať uspokojenie svojej pohľadávky voči jej právnym predchodcom výhradne od žalovaných 2/ a 3/, pokiaľ svoje oprávnenie odvodzuje od neplatnosti právnych úkonov kúpnej a záložnej zmluvy alebo priamej danosti exekučného titulu. Žalobkyňa sa nedomohla súdneho vyslovenia neúčinnosti alebo neplatnosti právneho úkonu, ktorým žalovaná 1/ nadobudla vlastníctvo od JSTR 2000, s. r. o., tak ako to vyžaduje § 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalovaná 1/ má záujem na tom, aby súd konštatoval, že bez úspešného vyslovenia neúčinnosti alebo neplatnosti právneho úkonu, ktorým nadobudla nehnuteľnosti od JSTR 2000, s. r. o., nie je možné uplatňovať akékoľvek jej nároky na uspokojenie pohľadávky, ktorú má voči právnym predchodcom žalovaných 1/ až 3/.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu je vecne aj procesne správne, spočíva na správnom právnom posúdení a navrhla dovolanie zamietnuť. Stotožnila sa s názorom odvolacieho súdu, že otázka možného budúceho uplatňovania práv žalovaných 2/ a 3/ proti žalovanej 1/ je otázkou samostatnou a nesúvisiacou s týmto konaním.

5. Žalovaní 2/, 3/ nevyužili svoje právo vyjadriť sa k podanému dovolaniu.

6. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia veta prvá, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpená advokátom

(§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.), dospel k záveru, že dovolanie treba zamietnuť.

8. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalovanej 1/ bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, a prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle ustanovení O.s.p. účinného do 30. júna 2016.

9. Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

10. V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

11. V posudzovanej veci odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie nepripustil späťvzatie žaloby proti žalovanej 1/ a konanie voči nej nezastavil. Dovolanie podľa § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p. je preto prípustné.

12. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným.

13. Dovolací súd nezistil existenciu žiadneho dôvodu obsiahnutého v jeho taxatívnom výpočte uvedenom pod písmenami a/ až g/ a dovolateľka takúto vadu ani netvrdila.

14. Dovolateľka v dovolaní namietala, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Dovolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobkyne S. mal voči dlžníkovi M.B.M.B. spol. s r. o., IČO: 31 406 220, vykonateľnú pohľadávku z titulu zmenkovej sumy, zmenkového úroku, zmenkovej odmeny a náhrady trov konania, ktorá mu bola priznaná na základe zmenkového platobného rozkazu Krajského súdu v Bratislave z 29. decembra 1999 sp. zn. 37 Zm 486/1999, rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 21. novembra 2001 sp. zn. 37 Zm 486/1999 a rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5. septembra 2003 sp. zn. 1 Obo 40/2002. Okresný súd Bratislava II v konaniach vedených pod sp. zn. 10 C 248/2002, 26 Cb 293/2002, 20 C 166/2002 a 18 C 242/2002 určil, že kúpne zmluvy

uzavreté 19. apríla 2000, na základe ktorých spoločnosť M.B.M.B. s. r. o. ako predávajúca previedla v prospech spoločnosti JSRT 2000, s. r. o., vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v nich špecifikovaným, sú voči právnomu predchodcovi žalobkyne S. právne neúčinné. Spoločnosť JSTR 2000, s. r. o. na základe kúpnej zmluvy z 30. júna 2006 previedla vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam na žalovanú 1/. Následne žalovaná 1/ na základe kúpnej zmluvy z 29. júna 2011 previedla vlastnícke právo k nim na žalovanú 2/. Žalovaný 3/ k týmto nehnuteľnostiam vystupuje ako záložný veriteľ. Žalobkyňa sa po pripustení zmeny žalobného petitu uznesením súdu prvej inštancie z 19. januára 2012 č. k. 16 C 75/2005-345 (a po pripustení zmeny účastníka na strane žalobcu uznesením súdu prvej inštancie z 23. mája 2013 č. k. 16 C 75/2005-503) domáha určenia, že je oprávnená požadovať uspokojenie svojej vykonateľnej pohľadávky proti žalovaným 1/ až 3/ z výt'azku predaja nehnuteľností, ktoré spoločnosť M.B.M.B. s. r. o. previedla v prospech spoločnosti JSRT 2000, s. r. o. na základe kúpnych zmlúv z 19. apríla 2000, ktorým žalobkyňa úspešne odporovala. Žalobkyňa podaním z 20. februára 2014 zobrala žalobu proti žalovanej 1/ späť. Žalovaná 1/ vyjadrila nesúhlas so späťvzatím žaloby proti nej a dôvody nesúhlasu uviedla v podaní z 31. marca 2014. Nesúhlas so späťvzatím žaloby proti žalovanej 1/ vyjadrili aj žalovaní 2/ a 3/.

16. Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní. Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

17. Späťvzatie žaloby je jedným zo širokej škály dispozičných oprávnení žalobcu ako účastníka konania s postavením tzv. dominus litis (pána sporu), ktorý má právo procesnými úkonmi, ktoré sú prejavom jeho autonómnej vôle, ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania (tzv. dispozičný princíp civilného procesu). Vôľa žalobcu dosiahnuť zastavenie konania procesným úkonom, ktorým berie žalobu späť, je však limitovaná dvoma skutočnosťami, a to nesúhlasom druhej procesnej strany so zastavením konania a existenciou vážnych dôvodov, pre ktoré konanie zastaviť nemožno. Dôkazné bremeno existencie takýchto vážnych dôvodov potom v konaní nesie žalovaný (por. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 8/2013).

18. Posúdenie dôvodnosti nesúhlasu so späťvzatím žaloby je výlučne vecou úvahy súdu. Nemusí ísť len o dôvody a záujmy právne, ale aj závažné etické, morálne ekonomické a iné motívy závažného charakteru, pre ktoré súd konanie nezastaví (por. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 138/2009 publikované v časopise Zo súdne praxe pod č. 32/2014). Súd pri posudzovaní závažnosti dôvodov berie na zreteľ jednotlivé skutkové okolnosti prípadu a povahu uplatňovaného nároku a hodnotí predovšetkým možné dôsledky zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického stavu vzťahov medzi účastníkmi a dopad na postavenie účastníkov, najmä žalovaného, s prihliadnutím na mieru ohrozenia jeho práv a právom chránených záujmov (por. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 136/2010). Samotné presvedčenie žalovaného o vážnosti ním uvedeného dôvodu bez ďalšieho nepostačuje na nepripustenie späťvzatia žaloby. Tieto dôvody nesúhlasu so späťvzatím žaloby je oprávnený posudzovať jedine súd a ak dospeje k záveru, že sú tak závažné, že opodstatňujú prejednanie a meritórne rozhodnutie sporu proti vôli žalobcu, uznesením rozhodne o nepripustení späťvzatia žaloby alebo jej časti a v konaní môže pokračovať podľa § 96 ods. 2 O.s.p., v opačnom prípade konanie zastaví.

19. V prejednávanej veci žalovaná 1/ namietala, že súd pri posudzovaní vážnosti dôvodov nesúhlasu so späťvzatím žaloby proti nej nezohľadnil jej právne a ekonomické záujmy, pretože prípadný úspech žalobkyne v tomto spore by mohol viesť k následnému uplatňovaniu finančných nárokov žalovaných 2/ a 3/ proti nej. V tejto súvislosti dovolací súd poznamenáva, že žalovaná 1/ nemôže mať vážny dôvod k nesúhlasu so späťvzatím žaloby, pretože ak už nie je vlastníkom nehnuteľností, z výt'azku z predaja

ktorých sa žalobkyňa domáha uspokojenia svojej pohľadávky, s ohľadom na žalobný petit sa jej právne ani ekonomické postavenie nijako nezmení bez ohľadu na to, či súd žalobe vyhovie alebo ju zamietne. Následný vývoj právnych vzťahov medzi žalovanou 1/ a žalovanými 2/ a 3/ a najmä skutočnosť, či si žalovaní 2/ a 3/ v budúcnosti budú uplatňovať nároky proti žalovanej 1/, nie je závislá od výsledku tohto konania, ale ani od výsledku akéhokoľvek iného súdneho konania. Ak komukoľvek vznikne proti inému peňažný nárok, je len na jeho slobodnej vôli a rozhodnutí, či si svoj nárok bude vôbec proti dlžníkovi uplatňovať a v akej (plnej či čiastočnej) výške alebo sa dlžníkom vysporiada inak. Hypotetická možnosť vedenia sporu, v ktorom si žalovaní 2/ a 3/ budú uplatňovať nároky proti žalovanej 1/, nemôže prelomiť dispozičný princíp civilného procesu a dispozičné oprávnenie žalobcu vziať žalobu späť.

20. Dôvod nesúhlasu so späťvzatím žaloby spočívajúci v tom, že žalobkyňa v spore argumentuje neplatnosťou kúpnej zmluvy, na základe ktorej žalovaná 1/ previedla vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na žalovanú 2/, a neplatnosťou záložnej zmluvy, na základe ktorej bolo zriadené záložné právo k týmto nehnuteľnostiam v prospech žalovaného 3/, takisto nemôže byť kvalifikovaný ako vážny v zmysle § 96 ods. 2 O.s.p. Súd prvej inštancie uznesením z 19. januára 2012 č. k. 16 C 75/2005-345 a uznesením vyhláseným na pojednávaní 20. februára 2014 nepripustil zmenu žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáha určenia neplatnosti kúpnej zmluvy medzi žalovanou 1/ a žalovanou 2/ a určenia, že neexistuje záložné právo k predmetným nehnuteľnostiam v prospech žalovaného 3/. Tieto určovacie návrhy nie sú predmetom prejednávaneho sporu. Pokiaľ by žalobkyňa (napokon) určovacou žalobou napadla platnosť uvedenej kúpnej a záložnej zmluvy, pre úspech v takomto (potenciálnom) spore by bola nutná účasť všetkých subjektov právneho vzťahu (§ 78 C.s.p.), vrátane žalovanej 1/, a teda by jej ako sporovej strane zostali všetky procesné oprávnenia a prostriedky procesnej obrany zachované.

21. Za nedôvodnú treba považovať aj námietku dovolateľky, že bez úspešného vyslovenia neúčinnosti alebo neplatnosti právneho úkonu ktorým nadobudla predmetné nehnuteľnosti od JSTR 2000, s. r. o. do vlastníctva, žalobkyňa nie je oprávnená uplatňovať akékoľvek nároky na uspokojenie svojej pohľadávky, ktorú mala voči právnym predchodcom žalovaných 1/ až 3/, pretože exekučný súd je povinný skúmať, či exekučný titul je vykonateľný a či na jeho podklade možno viesť exekúciu proti povinnému, ktorý má možnosť brániť sa proti exekúcii vznesením námietok. Dovolací súd opätovne poznamenáva, že ak v súčasnosti vlastníkom nehnuteľností (z výťažku z predaja ktorých sa žalobkyňa domáha uspokojenia svojej pohľadávky) už nie je žalovaná 1/, prípadná exekúcia sa jej majetku nedotkne. Uvedený dôvod nesúhlasu so späťvzatím žaloby preto nemožno považovať za vážny.

22. Z uvedeného vyplýva, že dovolanie žalovanej 1/ bezdôvodne vytýkalo odvolaciemu súdu, že vec neposúdil správne po právnej stránke (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Keďže dovolací súd nezistil ani vady konania podľa § 237 ods. 1 O.s.p., ani iné vady, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), uvedený opravný prostriedok zamietol (§ 448 C.s.p.).

23. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalobkyne rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

24. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.